

[Jens Thomsen.]

de kom ned i en Pris, som kunde betinge en Løn for det Arbejde, som blev udført.

Som sagt, som Forholdene ligger, kan vi give Tilslutning til Lovforslaget.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordong): Samtlige ærede Ordførere har givet Tilsagn om at ville være med til at gennemføre det foreliggende Lovforslag, og jeg vil gerne takke for dette Tilsagn.

Med Hensyn til de Bemærkninger, der er fremsat, vil jeg for det første sige, at jeg er helt enig i de fremsatte Udtalelser om, at de Forhøjelser, der her er foreslaaet i Tilskud o. lign., er ret beskedne. Naar jeg alligevel, om jeg saa maa sige, har holdt det i Underkanten, er det, fordi jeg ogsaa er enig i den Udtalelse, at man under disse unormale Forhold ikke bør forcere Udstykningen, men selvfølgelig paa den anden Side heller ikke standse den.

Naar jeg vil anbefale, at man ikke standser Udstykningen, er det, fordi jeg tror, at det, selv om det nu bliver kostbarere at gaa ind i disse nye Statsbrug, eller hvad man skal kalde dem, dog ikke bliver kostbarere for de unge at anskaffe sig et saadant Statshusmandsbrug eller større eller mindre Gaardmandsbrug, end det bliver at købe en almindelig Ejendom i fri Handel. Man maa huske paa, at det ikke alene er det at oprette et Statshusmandsbrug, der stiger i Pris, men det er samtlige Ejendomme, der stiger i Pris, og naar man nu navnlig hæfter sig ved, at Bygningerne er steget saa stærkt i Værdi, og at Byggepriserne er steget, vil det jo ogsaa sige, at man sikkert, naar man i Privathandel vil købe en Ejendom, kommer til at betale mere for Bygningen, end man plejer. Men man maa tillige ikke glemme, at det, der er steget allermest i Pris, vel nok er Besætningerne, og det maa baade de, der skal oprette nyt Brug, og de, der i fri Handel køber en Ejendom, der, om jeg maa bruge det Udtryk, er færdigsyet, betale. Derfor tror jeg ikke, at de unge Mennesker, der vil starte nu, gaar ind i vanskeligere Forhold ved at oprette et Brug, hvor de faar Støtte fra Staten, end ved at købe i fri Handel.

Jeg har villet gøre disse Bemærkninger for dermed at understrege, at jeg er enig i, at det ikke paa nogen Maade gaar an, at standse Udstykningen, men at man maa overlade til de unge selv, om de mener, at det er fuldt forsvarligt under disse Forhold at gaa ind i en saadan Bedrift.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 139 af 13. April 1938 om Opførelse og Udleje af Arbejderboliger m. m. paa Landet med Tillægslove, jfr. Lovbekendtgørelse af 8. November 1940.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2919; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1131).

Sagen sattes til Forhandling.

Levinsen: Efter den gældende Lovgivning skal Arbejdsgivere, der giver Arbejderne Fribolig som en Del af Lønnen, om dette Arbejdsforhold oprette Kontrakt, der udtrykkeligt fastsætter, at Boligen skal fraflyttes, naar Tjenesteforholdet ophører efter lovlig Opsigelse. Er der ikke oprettet Kontrakt, har Arbejderen Ret til at forblive i Boligen i mindst et Aar regnet fra den efter Indflytningen førstkommande 1. April, for saa vidt Arbejdsforholdet er afbrudt i Utide og Skylden herfor kan tillægges Arbejdsgiveren. Det er en noget indviklet Regel, der ogsaa i adskillige Tilfælde kan virke vilkaarligt. Ved det foreliggende Lovforslag indføres der en væsentlig Klaring, der tillige fjerner Vilkaarligheder, idet det fastslaas, at i forannævnte og lignende Tilfælde kan Ejeren, naar Arbejdsforholdet ophører i Utide og Skylden herfor kan tillægges Arbejderen, opsiges Brugsforholdet til Ophør en 1. April eller 1. Oktober med 3 Maaneders forudgaaende Varsel.

Jeg gaar ud fra, at man ved Vedtagelsen af denne Ændring i den gældende Lovgivning om Benyttelse af Tjenestehuse har bilagt de hidtidige Uoverensstemmelser om dette Forhold. Da jeg i øvrigt er Tilhænger af, at Lovens Regler gøres klare og let forståelige, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Hans Conrad Koefoed: Lovforslaget, som vi nu behandler, tilsigter en Lempelse i den gamle Lovs Bestemmelser om en Medhjælperes Ret til at bebo et Tjenestehus i de Tilfælde, hvor det er forsømt at oprette Kontrakt, og hvor Tjenesteforholdet ophører som Følge af Misligholdelse fra Medhjælperens Side. En saadan Lempelse er der tidligere fra vor og anden Side ud-